

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Jubellied van de wandel met God

Een wonderbaar lied

Van de 144.000 verzegelden uit Israël (= 12.000 uit elk van de in totaal 12 stammen) wordt gezegd: *“En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de 4 dieren (letterlijk: 4 levende wezens) en de ouderlingen. En niemand kon dat lied leren behalve de 144.000, die van de aarde gekocht waren.”*

(Openbaring 14:3 + [uitleg](#)) ¹

De 144.000 vormen dat voortreffelijk volk dat uit de Bruidsgemeente zal voortkomen, nadat zij tijdens de Bruiloft van het Lam Gods ² (door Zijn Geest)

---

¹ Alle Bijbelteksten zijn door mij vermeld in de Herziene Statenvertaling / HSV, tenzij anders vermeld.

• Zie eventueel onze studie met ‘vers voor vers’ UITLEG van het Bijbelboek [Openbaring 14](#) van E. van den Worm. (noot AK)

² Zie eventueel onze studie [“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

overschaduwd zal zijn door de hemelse Bruidgom. ³ Zij zullen “*de Krethi en de Plethi*” ⁴ zijn, de koninklijke garde, van de grote Davidszoon (= Jezus Christus), die Hem zullen volgen waar Hij ook heen gaat; **het volk van “mannelijke zonen”, die tot grotere kracht en grotere mate van geestelijk-**

---

³ In het natuurlijke leven wordt –na gemeenschap, bevruchting en geboorte– een baby zichtbaar, na 9 maanden verborgen te zijn geweest in de moederschoot. Hier –in geestelijk opzicht– is de mannelijke zoon (de boreling) ook eerst “verborgen” aanwezig in het Lichaam van de Bruid/Bruidsgemeente (want “de mannelijke zoon” is reeds onder hen), maar **opeens**, net als bij een natuurlijke geboorte, **wordt deze zoon OPENBAAR (= het openbaar worden van de zonen Gods** – zie Romeinen 8:18-19). Het is dus niet “de geboorte van een zoon” die –in geestelijke zin– nog moet groeien, maar deze zoon wordt openbaar (= manifesteert zich) **in de status van “een VOLWASSEN (= VOLMAAKTE) zoon”**. Gekomen tot “*de mate van de grootte van de volheid*” van **Christus** (zie Efeze 4:13).

- Zie eventueel onze studie “[Dingen die met haast geschieden moeten](#)” (in smartphone formaat), [hoofdstuk 9](#), (of deze link) met de titel: “[De geboorte van de mannelijke zoon](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

⁴ **Uitleg Statenvertaling:** De Krethi en de Plethi = Versta, de trawanten en krijgslieden, die gewoonlijk in tijd van vrede of oorlog op de persoon van de koning achtnamen, welke boven zijn knechten genaamd worden. “Dat is, mijn knechten, die mij tot nu toe getrouwelijk gediend hebben. Anders, uwer heren, in het getal van velen; dat is, mijn en Salomo's knechten. Versta door dezen des konings trawanten, lijfwacht, en die in de oorlog rondom zijn persoon vochten” ([1Kon.1:33](#)). Zie van dezen ook [2Sam.8:18](#), en [2Sam.15:18](#). (noot AK)

heid zullen komen dan de gehele overige Bruidsgemeente. Daarom dat van hen gezegd wordt, dat zij een lied zullen zingen, dat niemand anders dan zij alleen zullen kennen. Uit het tekstverband kunnen wij afleiden, dat in dit lied ook hun verbondenheid met Jezus tot uitdrukking zal komen. Hun wonderbare zang spreekt van een zodanige omgang met Jezus, dat het niet door andere christenen gekend zal worden. Overigens is dit zo ongeveer alles wat van dit lied gezegd kan worden. Gods Woord leert, dat de precieze inhoud ervan verborgen zal blijven voor wie niet tot dit volk behoren zullen. Vergeefs zullen dus onze pogingen zijn om er meer van te weten te komen, ja, wij bewegen ons zelfs op de rand van ongehoorzaamheid als wij dit desondanks toch proberen. Dit wil echter niet zeggen, dat wij er goed aan doen om verder geen aandacht aan dit lied te schenken. Want al blijft dit lied voor velen een verborgenheid, nochtans zal ieder waarachtig kind van God een soortgelijk gezang kunnen zingen!

Grote blijdschap

Het lied van de 144.000, dat zij zullen zingen na de Strijd van Armageddon (zie [Openbaring 19:11-21](#) ⁵), is ook **een overwinningszang**. Voor wat ervan verstaan zal kunnen worden, zal het ongetwijfeld veel overeenstemming vertonen met Psalm 68.

---

⁵ Zie eventueel onze studie met 'vers voor vers' UITLEG van het Bijbelboek [Openbaring 19](#) van E. van den Worm. (noot AK)

Het onbetwistbaar hoogtepunt van deze 68ste psalm vormen de verzen 20-21. Daar houdt de beschrijving van Gods machtige daden op om over te gaan in een lofzang die het karakter van een persoonlijk getuigenis draagt, te vergelijken met het onvervreembare in de zang van de 144.000: ***“Geloofd zij de Heere; dag aan dag overlaadt Hij ons. Die God is onze zaligheid. Sela. Die God is ons een God van volkomen Zaligheid; bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood.”*** (Psalm 68:20-21)

Alzo jubelde eenmaal “de man naar Gods hart”. En deze woorden maken duidelijk waarom David dit getuigenis van God ontving. Hij wist God de eer te geven! Wij vinden het doorgaans zo gewoon en vanzelfsprekend als God ons helpt. Doch deze man, David, kon over de bemoeienissen van God met hem en zijn volk niet spreken met een uitgestreken gezicht. Hij deed het met dankbare ontroering en met onverholen (= onverbloemde, openlijke) vreugde. Althans, op ander wijze kunnen deze woorden niet uitgesproken zijn. Er klinkt verwondering in door over Gods genade. En het woordje “Sela” aan het eind van het 20ste vers (van Psalm 68) geeft aan dat wat volgt met stemverheffing gezongen of uitgesproken moet worden. David was iemand die zich niet ophield met overwegingen als “Wat zullen de mensen wel zeggen!” Hij hield zich niet in, als dankbaarheid jegens God zijn ziel over-

spoelde. Toen de Ark van het Verbond ⁶ naar Jeruzalem kwam (volgens sommigen de aanleiding voor het maken van deze psalm), huppelde hij uit alle macht ten aanschouwen van een ieder vóór die Ark uit, prijzende God met luide stem:

*“David en het hele huis van Israël huppelden voor het aangezicht van de HEERE, met allerlei muziekinstrumenten van cipressenhout, met harpen, met luiten, met tamboerijnen, met rinkelbellen en met cimbalen.”... “En het gebeurde, toen de ark van de HEERE in de stad van David kwam, dat Michal, de dochter van Saul, door het venster naar beneden keek. Toen zij koning David zag springen en huppelen voor het aangezicht van de HEERE, verachtte zij hem in haar hart. Toen David terugkwam om zijn gezin te zegenen, kwam Michal, de dochter van Saul, naar buiten, David tegemoet en zei: Wat zal de koning van Israël vandaag geëerd zijn, die zich vandaag voor de ogen van de slavin- nen van zijn dienaren heeft uitgekleet, zoals een leegloper zich schaamteloos uitkleedt! Maar **David zei tegen Michal:** Voor het aangezicht van de*

---

⁶ Zie eventueel hoofdstuk XIV, over ‘**De ark van het verbond**’ in onze studie [“De Tabernakel van Israël”](#) (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God, tot in alle volmaaktheid toe), van E van den Worm. En/of hoofdstuk XX, over ‘**De gouden Verbondskist**’ in onze studie [“Christus in de Tabernakel”](#) (een uitgebreide uitleg over de diep-geestelijke betekenis van de verschillende Tabernakel-objecten), van CJH Theys. (noot AK)

HEERE, Die mij uitgekozen heeft boven jouw vader en boven heel zijn huis door mij aan te stellen als een vorst over het volk van de HEERE, over Israël, ja, voor het aangezicht van de HEERE heb ik gehuppeld! En ik zal mij nog geringer gedragen dan dit en nederig zijn in eigen oog, maar met de slavinnen over wie je sprak, met hen zal ik geëerd worden. Michal nu, de dochter van Saul, kreeg geen kind tot op de dag van haar dood.” (2 Samuël 6:5+16-23)

Zijn vrouw Michal verachtte hem omwille hiervan. Daarom strafte God haar met kinderloosheid. Michal is het type van de onvruchtbare “[dwaze maagden](#)”-gemeente⁷ van de laatste dagen, die geen deel zal hebben aan dat wonderbare feest als “*de volheid der Godheid lichamenlijk*”⁸ Zijn inwoning maakt in de gelovigen van de Bruidsgemeente. Wacht u voor verkeerde en misplaatste ingetogenheid. Nooit hoorde men iemand fluisterend juichen! **Waarachtige lofprijs zal ook ons heden nog tot de volheid van blijdschap brengen, die God wil geven.** En deze volheid van

---

⁷ Zie eventueel onze studie “[De 5 wijze en 5 dwaze maagden, en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁸ Kolossenzen 2:9, “Want in Hem woont heel **de volheid van de Godheid lichamenlijk.**”

• Zie eventueel onze studie “[De volmaaktheid in Christus, op aarde, in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

blijdschap is voor de gelovigen van onze genade-tijdsbedeling gelijk aan de ervaring van de doop met de Heilige Geest!⁹ “Doe uw mond wijd open en Ik zal hem (ver)vullen” spreekt de Here (in Psalm 81:11b).

De genade wordt overvloedig in ons leven als wij God weten te prijzen: *“Want dit alles gebeurt ter wille van u, opdat de genade, die meer en meer is toegenomen, door de dankzegging van velen overvloedig wordt tot verheerlijking van God.”* (2 Korinthe 4:15)

Wandelen met God

De vraag rijst wat de oorzaak was van die blijdschap, die tot uiting komt in die woorden uit Psalm 68. Had David het soms zo gemakkelijk in zijn leven, dat hij zo verblijd kon zijn? Mocht hij genieten van een rustig voortglidend en zorgeloos leven? Geenszins! Integendeel, moeite en strijd bleven hem niet bespaard en vele zijn de ontberingen die hij heeft moeten doorstaan. Maar, **David wandelde met God!** Dat was het geheim van zijn blijdschap. Merk op, hij zingt hier over de wandel, het leven, met God. Terecht zijn ook vele van onze liederen aan deze wandel met God gewijd. Nooit uitgesproken of uitgezongen raken wij over de heerlijkheid van het wandelen met God, want dit is ook vandaag nog “de bron van vreugd’ hier op aard”.

---

⁹ Zie eventueel onze studie “De natuurlijke mens en de Heilige Geest” van CJH Theys. (noot AK)

Halleluja! Davids ziel zocht de nabijheid van God. Daarom mocht hij ervaren wat vele eeuwen later door Paulus werd beschreven in Romeinen 8:35-39, niets kan ons scheiden van de liefde Gods!

- **“Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?** *Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad. Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.”* (Romeinen 8:35-39)

Het enige wat scheiding maakt, is de zonde. Wandelen wij in gehoorzaamheid aan Gods wil, dan zullen wij de liefde Gods dagelijks mogen ervaren en het geheim van die wonderbare blijdschap, van kinderen Gods te zijn, kennen. Maar **ons begeren moet zijn: nabij God te wezen**. Dit laatste moeten wij benadrukken, want het grote probleem van de Gemeente des Heren vandaag de dag is, dat dit verlangen in zijn zuivere vorm bijna niet meer gekend en gevonden wordt.

Wij zijn in de tijd aangekomen van Hooglied 5. De Bruid is slaperig geworden. En al raakt de hemelse Bruidegom dan de knop van de deur aan (zie Hooglied 5:2 ¹⁰), al dalen dan ook somtijds reeds de eerste druppelen van de beloofde [Spade Regen](#)-zegen ¹¹ neer, daar is geen (intens) verlangen bij de Bruid om Hem te ontmoeten. Het kost teveel moeite om de gerechtigheidskleding aan te doen.

Vandaag de dag zien wij in de Gemeente van Christus dat geen kosten of moeiten gespaard worden waar het gaat om het ontwikkelen van allerlei activiteiten, maar onder al die bezig-zijnde gelovigen zijn er maar weinigen die werkelijk **be-geren “bij Jezus” te zijn** en die **de prijs daarvoor willen betalen**. Het verwondert ons dan ook niet, dat er wel veel “vrolijkheid” is in de gemeenten van onze tijd, maar dat de gééstelijke blijdschap van het wandelen met God doorgaans ontbreekt.

Drie aanwijzingen

Waaruit blijkt dat wij hier te maken hebben met een “jubellied van de wandel met God”? Wij hebben daarvoor een drietal aanwijzingen. Hoe dicht

---

¹⁰ Hooglied 5:2, “Ik sliep, maar mijn hart waakte. De stem van mijn Liefste, Die aanklopte: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duif, Mijn volmaakte, want Mijn hoofd is vol dauw, Mijn haarlokken vol druppels van de nacht.” (noot AK)

¹¹ Zie eventueel ons artikel [“De Spade Regen opwekking”](#) (in smartphone-formaat) van H. Siliakus. (noot AK)

David bij de Here leefde, komt op wonderbare wijze in zijn woorden tot uiting:

- Ten 1ste getuigt hij dat hij dagelijks Gods nabijheid ervaart in volheid. “...*Dag aan dag overlaadt Hij ons...*” (Psalm 68:20a). **De beproevingen zinken in het niet vergeleken bij de zegeningen die hij telt.** Er is sprake van “overladen worden”; dit wijst op de overvloed die God geeft.
- Ten 2de getuigt hij dat God de Bron is van al zijn geluk. Dat is geen beperkt of oppervlakkig geluk, maar volkómen zaligheid. “...*Die God is onze zaligheid*”, “*Die God is ons een God van volkomen zaligheid...*” (Psalm 68:20b+21a). **Niet in voorspoed of in rijkdom, maar in de Persoon van God Zelf is het waarachtige heil gelegen.**
- Ten 3de getuigt hij van de ervaring van Gods grote macht en kracht. “...*bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood*” (Psalm 68:21b). Hij trotseert zelfs de macht van de dood met God aan zijn zijde. **Hij kende het triomferende leven!**

De zang van de Nieuwtestamentische Gemeente

Met grote stelligheid van spreken kunnen wij hieraan toevoegen, dat wat Davids deel was, ook door ons, gelovigen van de Nieuwe (tijds)Bedeling ¹²,

---

¹² De Nieuwe Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens NA Christus' (1ste) komst aangeeft. (noot AK)

gekend kan worden. Deze stelligheid verkeert echter in zékerheid, als wij tot de ontdekking komen, dat David hier eigenlijk profetisch spreekt over onze tijd! Want let eens op vers 19, dat aan dit jubellied voorafgaat. Daar staat: “*U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd (SV: de gevangenis gevankelijk gevoerd), U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen (= zij die eertijds ongehoorzaam waren: heidenen, ongelovigen): om bij U te wonen, HEERE God!*” (Psalm 68:19)

Volgens sommige verklaarders wordt hier gesproken over de komst van de Ark naar Jeruzalem, maar veel belangrijker is het vast te stellen dat hier verwezen wordt naar de hemelvaart van Jezus Christus en de erop volgende **uitstorting van de Heilige Geest**, en daarmee ook van de geestelijke Gaven¹³ op de Pinksterdag van Handelingen 2:

- *“En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen*

---

¹³ Zie eventueel onze studie “De Gever en Zijn Gaven” en/of “De natuurlijke mens en de Heilige Geest” van CJH Theys en/of “De werkingen van de Geest in de eindtijd” van E. van den Worm. (noot AK)

vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.” ... “Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken.” (Handelingen 2:1-4+6)

- “Maar dit is (het) wat gesproken is door de profeet Joël: **En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees**; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.” (Handelingen 2:16-18)

In deze betekenis wordt dit psalmwoord aangehaald door de apostel Paulus in Efeze 4 vers 8:

- “Daarom zegt Hij: Toen Hij opvoer in de hoogte, nam Hij de gevangenis gevangen en gaf Hij gaven aan de mensen.”

En deze machtige gebeurtenissen, die door David als in een profetisch visioen werden aanschouwd, maakten dat hij uitbarstte in die gloriezang en God hierom de lof gaf. Hij beleefde als het ware ook de blijdschap, die het deel zou zijn van de gelovigen die ná de hemelvaart van Jezus en de uitstorting van Gods Geest zouden leven. Wij zouden kunnen zeggen dat David in de huid kruipt van een Nieuwtestamenteisch kind van God! Daarom is ge-

volgtrekking gewettigd dat Davids jubellied eigenlijk het jubellied is van de Nieuwtestamentische Gemeente van Christus. Waar David van zingt, dat heeft hij ontegenzeggelijk zelf ook ondervonden, maar de uiteindelijke en rijkste vervulling ervan is weggelegd voor u en mij, ja, voor allen die door genade in onze bedeling van de tijd mogen leven. *“Dit is het”* wat door de gelovigen van “ná Pinksteren” ervaren kan worden. Herinner u die drie punten van zojuist. Profetisch wordt in de verzen 20 en 21 (van Psalm 68) gesproken over:

1. de **volheid van de Geest**;
2. de **openbaring van het Goddelijk leven in ons**;
3. de **opstandingskracht van Jezus**.

Het zijn deze dingen die, zo verwachten wij, in volmaaktheid ¹⁴ door de Bruidsgemeente van de laatste dagen gekend zullen worden. Maar u kunt er heden reeds een voorsmaak van ontvangen, als u hetzelfde grote begeren hebt als David om met God te wandelen. En dezelfde wonderbare blijdschap, neen, nog grotere, door de vervulling met de Heilige Geest ¹⁵, zal uw deel worden en zal maken dat ook u het lied zult kunnen zingen waarvan u de grondtonen aantreft in de zang van David. U zult een lied kunnen zingen waarvan in zeker opzicht ook geldt dat het door niemand anders ge-

---

¹⁴ Zie eventueel de studieverwijzing bij noot 8.

¹⁵ Zie noot 9.

zongen zal kunnen worden; omdat het een getui-
genis is van uw PERSOONLIJKE omgang met de
Here Jezus Christus!

H. Siliakus

Uit: Tempelbode, april 1985

Enigszins bewerkt door A. Klein